

"Кочів"

**УКРАЇНА
ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ
ДЕРГАЧІВСЬКИЙ РАЙОН
СОЛОНІЦІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА
РІШЕННЯ**

XXXIX СЕСІЇ

21 червня 2018 року

**Про місцеві податки і збори на території
Солоницівської селищної ради на 2019 рік**

VII СКЛИКАННЯ

№ 4

Відповідно до статей 10, 12, 265, 266, 267, 268, 268-1, 291, 293 Податкового кодексу України, статей 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи рекомендації постійної комісії селищної ради з питань бюджету, фінансів та податків, селищна рада

ВИРІШИЛА:

I. Установити на території Солоницівської селищної ради на 2019 рік:

1. Податок на майно, який складається з:

податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
транспортного податку;
плати за землю.

1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

1.1.2. Об'єкт оподаткування.

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій,

створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням селищної ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

и) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статуту (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;

і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;

ї) об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

й) об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, центрів фізичного здоров'я населення, центрів з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, дитячо-юнацьких спортивних шкіл і спортивних споруд всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх

місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

к) об'єкти нежитлової нерухомості баз олімпійської та паралімпійської підготовки. Перелік таких баз затверджується Кабінетом Міністрів України;

л) об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей;

м) господарські будівлі і споруди на території присадибних земельних ділянок, земельних ділянок для ведення садівництва та для дачного будівництва, які належать фізичним особам.

1.1.3. База оподаткування.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

1.1.4. Пільги із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

1.1.4.1. Від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, звільняються:

- а) інваліди першої та другої групи;
- б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- в) пенсіонери за віком;
- г) ветерани війни та інші особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

д) фізичні особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи та віднесені згідно з Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» до категорій 1, 2, 3.

1.1.4.2. Установити, що пільги з податку, що сплачується на території селищної ради з об'єктів нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір зазначеної у підпункті 1.1.4 неоподатковуваної площі;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

1.1.5. Установити ставки податку:

для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб – 0,05 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

для об'єктів нежитлової нерухомості (крім господарських будівель і споруд на території присадибних земельних ділянок, земельних ділянок для ведення садівництва та для дачного будівництва, які належать фізичним особам), що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб – 0,5 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Визначити, що за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи – платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), розрахована сума податку збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

1.2. Транспортний податок.

1.2.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 Податкового кодексу України та підпункту 1.2.2 цього рішення є об'єктами оподаткування.

1.2.2. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.

1.2.3. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 Податкового кодексу України та підпункту 1.2.2 цього рішення.

1.2.4. Базовим податковим (звітним) періодом є календарний рік.

У разі впливу п'ятирічного віку легкового автомобіля, який є об'єктом оподаткування, протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

1.2.5. Установити ставку транспортного податку з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 грн. за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 Податкового кодексу України та підпункту 1.2.2 цього рішення.

2. Єдиний податок.

2.1. Платниками єдиного податку є суб'єкти господарювання (фізичні особи – підприємці та сільськогосподарські товаровиробники), які відповідно до критеріїв, на умовах та в порядку, що визначені нормами Податкового кодексу України обрали спрощену систему оподаткування, обліку та звітності – особливий механізм справляння податків і зборів, що передбачає заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 Кодексу, на сплату єдиного податку з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності.

Взяти до відома, що критерії, за якими до суб'єктів господарювання може застосовуватись спрощена система оподаткування, та поділ таких суб'єктів на групи (перша, друга, третя, четверта) визначені статтею 291 Податкового кодексу України.

2.2. Під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, відповідно до пункту 291.7 статті 291 Податкового кодексу України розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;

- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

2.3. Установити фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність і обрали спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, з розрахунку на календарний місяць:

2.3.1 для першої групи платників єдиного податку – 10 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – прожитковий мінімум);

2.3.2 для другої групи платників єдиного податку – 20 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – мінімальна заробітна плата).

2.4. Інші особливості застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності визначаються Податковим кодексом України.

3. Збір за місця для паркування транспортних засобів.

3.1. Визначити, що платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням селищної ради організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

3.2. Об'єкт і база оподаткування збором.

3.2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням селищної ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком

площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

3.2.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

3.3. Установити ставку збору за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у розмірі 2,40 грн. (0,075 % мінімальної заробітної плати) за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності.

4. Туристичний збір – місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

4.1. Платники збору:

4.1.1. платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію селищної ради та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

4.1.2. Не є платниками збору:

а) особи, які постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, на території селищної ради;

б) особи, які прибули у відрядження;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжувачого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

4.2. Установити ставку збору у розмірі 1 % до бази його справляння, визначеної пунктом 268.4 статті 268 Податкового кодексу України та підпунктом 4.3 пункту 4 цього рішення.

4.3. Базою справляння збору є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 пункту 268.5 статті 268 Податкового кодексу України та підпунктом 4.4 пункту 4 цього рішення, за вирахуванням податку на додану вартість.

4.4. Туристичний збір справляється:

а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються селищною радою справляти збір на умовах укладеного з нею (радою) договору.

4.5. Інші особливості справляння туристичного збору визначаються нормами Податкового кодексу України.

II. Місцеві податки і збори, встановлені цим рішенням, обчислюються та сплачуються в порядку й строки, визначені Податковим кодексом України.

III. Рішення набуває чинності з дня його оприлюднення та застосовується з 1 січня 2019 року.

IV. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію селищної ради з питань бюджету, фінансів та податків.

Селищний голова

Тигиш

В.І. Шабатько

